

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29.11.1968, sp. zn. 6 Co 218/68, ECLI:CZ:KSBR:1968:6.CO.218.1968.1

Číslo: 10/1970

Právní věta: Jinými peněžitými pohledávkami ve smyslu § 312 odst. 1 o. s. ř. jsou toliko pohledávky, které má povinný proti třetím osobám, nikoli snad i pohledávky, které má povinný proti oprávněnému.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 29.11.1968

Spisová značka: 6 Co 218/68

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 312

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud Brno-město nařídil usnesením z 29. 7. 1968 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 500,65 Kčs výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky ve výši 700,- Kčs, kterou má povinný proti oprávněnému.

K odvolání povinného změnil krajský soud v Brně usnesením z 29. 11. 1968 usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh oprávněného na výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky povinného proti oprávněnému zamítl.

Z odůvodnění:

Výkon rozhodnutí přikázáním jiné peněžité pohledávky než pohledávky z účtu u peněžního ústavu se provede zákazem výplaty pohledávky povinnému, a to i tehdy, jestliže se pohledávka povinného stane splatnou teprve v budoucnu. Výkon rozhodnutí postihuje pohledávku povinného jen do výše pohledávky oprávněného, pro kterou byl nařízen, a jejího příslušenství (§ 312 odst. 1 a 2 o. s. ř.).

Peněžitými pohledávkami ve smyslu § 312 odst. 1 o. s. ř. jsou jen pohledávky, které má povinný proti třetím osobám, tj. proti jiným osobám než proti oprávněnému. I když občanský soudní řád nevymezuje pojem jiné peněžité pohledávky výslovně takto, svědčí pojetí a povaha tohoto prostředku výkonu rozhodnutí tomu, že zákon (srov. § 313 až 315 o. s. ř.) předpokládá, že dlužníkem povinného je třetí osoba. To znamená, že nejsou a ani nemohou být předmětem výkonu rozhodnutí pohledávky,

které má povinný proti oprávněnému; takové pohledávky nemůže oprávněný sám proti sobě zabavit. Ostatně není třeba, aby takovou možnost měl, protože v podstatě stejného účinku může docílit započtením proti pohledávce povinného. Jestliže by bylo započtení nepřipustné proto, že by šlo o pohledávku, kterou nelze postihnout výkonem rozhodnutí (§ 97 odst. 1 o. z., poslední věta), nedosáhl by oprávněný uspokojení ani výkonem rozhodnutí; nedosáhl by oprávněný uspokojení ani výkonem rozhodnutí; o tento nebo o jiný případ vyloučení započtení však v této věci nejde.

Z těchto důvodů pochybil soud prvního stupně, když nařídil výkon rozhodnutí přikázáním jiné peněžité pohledávky při totožnosti osob oprávněného a dlužníka povinného; proto krajský soud z podnětu odvolání, leč z jiných důvodů, usnesení soudu prvního stupně změnil a návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl.